

انسان باید نمازهای واجب را در وقت خود بخواند و تاخیر آن جائز نیست و پس از وقت باید آن را به نیت قضا بجا آورد.

نماز قضا

- ۱- بجا آوردن نماز قضا واجب است اگر:
 - (الف) نماز واجب را در وقت آن نخوانده باشد.
 - (ب) بعد از وقت متوجه شود نمازی که خوانده، باطل بوده است.
- ۲- کسی که نماز قضا دارد، نباید در خواندن آن کوتاهی کند؛
- ۳- حالت های مختلف انسان نسبت به نماز قضا:
 - می داند نماز قضا ندارد، چیزی واجب نیست.
 - شک دارد نماز قضا دارد یا نه، چیزی واجب نیست.
 - احتمال می دهد نماز قضا دارد، یا نمازهایی را که خوانده صحیح نبوده، مستحب است احتیاطاً قضای آن را به جا آورد.
 - می داند نماز قضا دارد
- ۴- قضای نمازهای یومیه لازم نیست به ترتیب خوانده شود؛
 - ولی تعداد آن ها را نمی داند، مثلاً نمی داند ۴ تا بوده ۵ تا، خواندن مقدار کمتر کافی است.
 - ولی تعداد آن ها را فراموش کرده است، خواندن مقداری که یقین دارد قضا شده کفایت می کند.
 - و تعداد آن را می داند، باید قضای همان تعداد را به جا آورد.
- ۵- نماز قضا را با جماعت می توان خواند؛
- ۶- اگر مسافری که باید نماز را شکسته بخواند، نماز ۴ رکعتی از او قضا شود، باید آن را دو رکعتی به جا آورد.
- ۷- در سفر نمی توان روزه گرفت، اما نماز قضا می توان به جا آورد.
- ۸- اگر در سفر بخواهد نمازهایی را که در غیر سفر قضا شده به جا آورد، باید نمازهای چهار رکعتی را کامل بخواند.
- ۹- نماز قضا را در هر وقت می توان به جا آورد؛
- ۱۰- کسی که نماز قضا دارد، می تواند نماز مستحب بخواند.

نماز قضای پدر

پس از مرگ پدر، نمازها و روزه هایی را که به جا نیاورده، بر پسر بزرگ تر او واجب است آن نمازها و روزه ها را قضا کند.

حالت های مختلف پسر نسبت به نماز قضای پدر:

می داند پدر نماز قضا داشته است و:

تعداد آن را هم می داند:

باید آن ها را قضا کند.

تعداد آن را نمی داند:

اگر مقدار کمتر را بجا آورد کافی است.

شک دارد که خودش بجا آورده است یا نه:

بنابر احتیاط واجب باید قضا کند.

شک دارد که پدر نماز قضا داشته است یا نه:

چیزی بر او واجب نیست.

شرایط اجیر

بتواند نماز را به طور صحیح بخواند.

مورد اطمینان باشد که نماز را بطور صحیح بجا آورد.

معذور نباشد.

بنابر احتیاط واجب با وضوی جبیره یا تیمم نماز نخواند.

بنابر احتیاط مستحب، بالغ باشد.

وظایف اجیر

۱- در نیت نماز، میت را معین کند ولی لازم نیست اسم او را نداند؛

۲- اجیر باید خود را جای میت فرض کند و عبادت های او را قضا کند؛

۳- نایب، باید در آهسته یا بلند خواندن نماز، مطابق وظیفه ی خود عمل کند؛

۴- لازم نیست قضای نمازهای میت به ترتیب خوانده شود؛

۵- اگر با اجیر شرط کنند تا نمازهای میت را با مقداری از مستحبات آن بخواند، باید طبق شرط عمل کند.

۶- اگر با اجیر برای بجای آوردن نمازهای میت، مدت را معین کنند، و در آن مدت نمازها را نخواند، بعد از آن، بدون اجازه کسی که او را اجیر کرده نمی تواند نمازها را بخواند.